

van Harn, welke later met haar zoon en dochter naar Amerika is vertrokken. Deze zoon is over een paar jaar gehuwd met een zekere Maria Tramper een zuster van Hein Tramper en Jan enz. welke als ongehuwd enkele jaren geleden is geëmigreerd. Dan in het 2e huisje woonden wij en daar hebben we zo ongeveer 9 jaren onze jeugd gesleten. Deze huisjes waren eigendom van Thomas van Doorn, de grootvader van Thomas en Lou van Doorn, welke ook tevens Diaken was in de kerk. In het 3e huisje naast ons dan weer woonde een zekere Wed. Hoekman met haar kinderen, waarvan nu nog leven Andries en Kees. Eerstgenoemde bureu waren erg onplezierige mensen, maar laatstgenoemde waren erge goede bureu. Zij hadden ook een zoon Piet, dat was Gerard Hoekman z'n Vader, die ook later van z'n Vrouw Tannetje Slabbekoor is gescheiden en naar Amerika gegaan. Hij was manufakturier en reed op een hondenkar door het land. Als jongen mocht ik menigmaal met hem op de kar meerijden. Hij had twee grote trekhonden, welke achetr het huisje tegen de z.g.n. kille stonden. Naar ik meen zeker te weten is die kille er nog maar de huisjes zijn alle afgebroeken. Op die kille reden we dan in de winter sleetje, want schaatsen was een luxe. We menen niet te overdrijven maar zeker een kwart gedeelte van de toen ingezetenen heeft in die Viele langer of korter tijd gewoond. Een soort toevluchtsoord dus. Ik meen dat de huur 70 of 80 cent per week was. Maar als men dan rekent dat het loon van een volwassen arbeider 80 cent per dag was. Dan moest toch een volle dag gewerkt worden voor de huishuur. Begrijpelijk dat zeer velen in de winter deze huur niet konden opbrengen, zodat er in de zomer voor gewerkt moest worden. Het husje bevatte een z.g.n. voordeur die in een schuurtje uitkwam, waar geen vloer in lag dus gewone aarde en dan dicht tegen die x voordeur was een zijdeur in de tussemuur van woonkamer en schuur en daar mee kwam men dan in de kamer. Deze was zo plm. 3 bij 3 meter. Recht tegenover die voordeur stond dan tegen de scheidingsmuur de schoorsteen en tegen de achtergevel de bedsteden. Dan was er een laddertje in de schuur welke toegang gaf tot de zolder, waarop diverse bedsteden getimmerd waren. Op die kachel die winter en zomer moest branden was dan ook de kookgelegenheid voor heel het gezin. Je kunt begrijpen wat zulks in de zomer betekende. Waterleiding was niet bekend. Regenbakken ook niet, dus werd het drink- en kookwater in een regenton opgevangen. Wat een toestanden! Het is en blijft mij tot op heden een onbegrijpelijk iets hoe een mens daaronder leven kan en toch hebben we daar nog met 14 personen groot en klein jaren in gewoond. Echter was het gemeenschapsleven van dien aard dat er zeer veel gezelligheid onder elkaar was. Wij herinneren ons nog een oude godzalige man, die ook in een van die huisjes woonde n.l. Adriaan Tramper. Een oudoom van Hein Tramper enz. Wat heeft hij menigmaal voor ons gebeden, hoewel ik er toen nog weinig van begreep. Hij was kerkelijk van dezelfde richting als mijn Grootvader en Grootmoeder bij wie hij ook nog al eens kwam. Hij droeg echter een zwak lichaam om, zodat hij niet in staat was te werken.

Ik ben op 1 mei 1895 naar de Openbare School in de Noordweg gegaan. Er was trouwens toen maar een school o'ok. Deze was in 1882 aldaar gebouwd en is feitelijk nog hedenst ten dage dezelfde school, als is hij in 1950 dan ook geheel verbouwd, maar toch nog hetzelfde gebouw. Ik was toen erg blij dat ik naar school kon, want leren was mijn liefste bezigheid. Ik werd in die tijd een paar weken voor de schooltijd ingeënt tegen de pokken en met dat pokkenbriefje gewapend mocht je dan naar school. Ik kwam te zitten bij juffrouw Nieuwenhuijze en in het lokaal dtat nu ingericht is als gymnastieklokaal tegen de eerste gang. Mijn buurman was een zekere Toon Krijger, zoon van Gerard Krijger en Martina de Kok. Hij is nu rustend art in Bussum. Zijn moeder was een dochter van Toon de Kok en een zuster van Jaap de Kok, welke bij Jan Zandijk enkele jaren geleden in de ouderdom van